

РЕШЕНИЕ

№ 822

гр. Варна, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20213110104565 по описа за 2021 година

За да се произнесе, взе предвид следното :

Производството по делото е образувано въз основа на предявена искова молба депозирана на дата 29.03.2021 г., в рамките на преклузивния срок по чл. 415 ГПК, от ищцовото дружество „Е. - П. П.“ АД, ЕИК *** против ответницата Н. М. ДР., ЕГН *****. Исковата молба е приета за редовна и допустима от настоящия състав, след което е разпоредено изпълнение на процедурата по чл. 131 ГПК, а в последствие при наличието на предпоставките на чл. 47, ал. 6 ГПК и взето решение за представяне на правна помощ на ответницата под формата на особено процесуално представителство.

Ищцовата страна „Е. - П. П.“ АД; ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. В., бул. „В. В. „, № ***, В. Т. Г, представлявано от П.С., Я.Д., Д.Д., чрез юрисконсулт П.И. е предявила специалните си положителни установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД против ответницата Д. с цена на иска за главница от 569,85 лв. и от 40,46 лв. за мораторна лихва.

Отправеното и поддържано до исковия съд искане по смисъла на чл. 127, ал. 1, т. 5 ГПК е: на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК и чл.86, ал. 1 ЗЗД, да бъде постановено Решение, по силата на което да бъде **прието за установено** в отношенията между страните - **ищцовото дружество „Е. - П. П.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.В., ****, район „В. В.“, В. -Т. Г, бул.“В. В.“ № ***, представлявано от П.С., Я.Д., Д.Д, чрез процесуален представител юрисконсулт П.И. и **ответницата Н. М. ДР., ЕГН *******, с настоящ и постоянен адрес: гр. Б., п.к. ****, ул. „Л.“ № *, **че ответницата дължи заплащане** на ищцовото дружество на сумите, за които е била издадена Заповед № 260375/20.1.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № **628/2021 г., по описа на ВРС, 42 състав: СУМАТА от 569,85 лв.** (петстотин шестдесет и девет лева и осемдесет и пет стотинки) - **непогасена главница**, дължима за незаплатена ел.енергия по фактури издадени за периода от 12.02.2020 г. до 14.05.2020 г.; **СУМАТА от 40,46 лв.**(четиридесет лева и четиридесет и шест стотинки) - **мораторна лихва** за периода от датата на падежа на всяка фактура до 07.01.2021 год. включително, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - **19.01.2021 г.** до окончателното изплащане на вземането, дължими парични вземания за **потребена**

и незаплатена ел.е енергия за обект на потребление на ел.енергия находящ се в гр.Б., ул. „А. С.“ № **, абонатен номер *****, кл. номер *****, (за което са издадени и следните фактури: ФП 0290306350/12.2.2020 г., с падеж 2.3.2020 г. издадена за сумата от 150,40 лв.-главница за периода от 30.12.2019 г. до 28.1.2020 г.; дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 11,87 лв., общо сума за плащане 162,27 лв.; ФП 0291471926/ 13.3.2020 г., с падеж 21.4.2020 г., издадена за сумата от 231,94 лв. -главница за периода 29.1.2020г. до 27.2.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 16,81 лв., общо сума за плащане 248,75 лв.; ФП 0292991358/13.04.2020 г. с падеж 13.4.2020 г., издадена за сумата от 186,80 лв. дължима главница за периода 28.2.2020 г. - 27.03.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 11,73 лв., общо сума за плащане 198,53 лв. и ФП 0293792768/14.5.2020 г., с падеж 14.5.2020 г., издадена за 0,71 лв. главница за периода от 28.3.2020 г. - 27.04.2020г; дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 0,05 лв., общо сума за плащане 0,76 лв.).

Обективизирано е искане и за присъждане на сторените от „Е. - П. П.“ АД съдебно - деловодни разноски.

Ищцовата страна основава исковата си молба на следните твърдени факти и обстоятелства: Твърди се, че **Н. М. ДР. ЕГН *******, има качество клиент на „Е. - П. П.“ АД, с клиентски номер **кл.№******* във връзка с продажба на ел.енергия за **обект на потребление**, заведен с **абонатен номер *******, п.к.9178, находящ се в гр. Б., улица „А. С.“ № **. Тези облигационни отношения били регламентирани от Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е.-П. П.“ АД, приети на основание чл. 98а от Закона за енергетиката и одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР към момента). Съгласно чл. 17, т. 2 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е.ОН Б. П.“ АД /ОУДПЕЕ/, приложими към настоящия момент, цитира ищцовата страна: „*потребителят се задължава...да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия*... Сроковете , пояснява ищцовата страна, че били регламентирани в чл. 26 от ОУДПЕЕ, като в ал. 6 на същия член изрично било посочено, че потребителят се считал за надлежно уведомен, че дължи плащане на използваната ел. енергия в посочените срокове, независимо дали бил получил предварително писмено уведомление за размера на задължението. При това положение потребителят изпадал в забавя след настъпване на падежа на съответната фактура, без да бъде необходимо изпращането на изрична покана за заплащане на дължимите суми. Съгласно чл. 38 от ОУДПЕЕ; цитира още ищцовата страна: „*Потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими към „Е. - П. П. „ АД суми, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден* „.

Предвид горното и на основание чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 107 от Закона за енергетиката, на 18.01.2021 г. в Районен Съд - Варна, било подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Н. М. ДР., в резултат на което било образувано частно гр. дело № 628/ 2021г. по описа на 42 състав. Към момента на подаване на заявлението горесцитираният потребител на електрическа енергия имал неизплатени задължения в общ размер на **610,31 лв.** за обект на потребление заведен с аб. № *****, п.к. 9178, гр. Б., ул. „А. С.“ № **, находящ се на адрес: п.к. 9178, гр. Б., ул. „А. С.“ № **. В посочената сума били включени неплатените фактури за ел.енергия в размер на **569.85 лв.** (петстотин шестдесет и девет лв. и 85 ст.), представляващи **главница** за консумирана ел.енергия от ответницата по фактури, издадени в периода **12.02.2020 г. - 14.05.2020 г.**, както и мораторна лихва , посочени в табличен вид .

документ номер	дата на документа	падеж	за период от..	за период до...	сума на документа/неплатен остатък	Лихва Към 07.01.2021
ФП 0290306350	12.02.2020	02.03.2020	30.12.2019	28.01.2020	150.4	11,87
ФП 0291471926	13.03.2020	21.04.2020	29.01.2020	27.02.2020	231.94	16,81

ФП	0292991358	13.04.2020	26.05.2020	28.02.2020	27.03.2020	186.8	11,73
ФП	0293792768	14.05.2020	01.06.2020	28.03.2020	27.04.2020	0.71	0,05
ОБЩО:						569.85	40,46

В подкрепа на твърденията и исканията си ищцовата страна е направила доказателствени искания, желае уважаване на иска ведно с присъждане на сторените разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответницата по делото, чрез адвокат С.К., надлежно преупълномощена от назначения на ответницата особен представител адвокат П.И. е депозирила отговор на исковата молба.

Ответницата оспорва изцяло исковата претенция както по основание, така и по размер, като счита, **че същата е неоснователна, като аргументите ѝ за това са следните**: С настоящата искова молба съдът бил сезиран с установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, а именно с искане да бъде признато за установено, че ответникът Н. М. ДР. дължи на „Е.-П. П. „ АД сумата от 569.85 лева главница и сумата от 40.46 лева мораторна лихва **за обект за потребление, заведен с абонатен № *****, находящ се на адрес гр. Б., ул. „А. С.“ № **** ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на задължението.

Ответницата **оспорва, че има качество собственик или ползвател** на процесния обект за потребление, заведен с абонатен № *****, находящ се на адрес гр. Б., ул. „А. С.“ № **, респективно че е клиент на „Е.-П. П.“ АД, както и че между страните има валидно сключено **договорно отношение** за доставка на електрическа енергия.

Оспорва и представените с исковата молба документи. Същите представлявали едностранно изготвени от ищеца частни документи, сочещи изгодни за него факти, които не носели подписа на ответника, и като такива не притежавали обвързваща материална доказателствена сила спрямо Н. М. ДР..

В условията на евентуалност, ответницата оспорва, че средството за търговско измерване (СТИ), с което е измерена твърдяната да е доставена и потребена ел. енергия за процесния период е било в техническа изправност, както и че същото е било в метрологична годност, както и че отчетената ел. енергия е реално доставена и потребена от абоната.

Съгласно чл. 39 и следващите от Закона за измерванията, подчертава в отговора си ответницата, СТИ подлежат на задължителен първоначален контрол. Съгласно чл. 43 от Закона за измерванията, СТИ подлежало и на последващ контрол, като периодичността на последващата проверка се определяла със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 44 от Закона за измерванията лицата, които използват средства за измерване сочи още ответницата, че били длъжни да осигуряват техническата им изправност и да ги заявяват и представят за последваща проверка в Българския институт по метрология или пред избрано от тях лице, оправомощено за проверка. Т.е., обобщава ответницата, че ищецът бил длъжен да заявява и представя СТИ, както за първоначален, така и за последващ метрологичен контрол съобразно изискванията на Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. С оглед изложеното, ответницата счита, че исковата претенция е неоснователна и недоказана, както по основание, така и по размер и следва да бъде отхвърлена изцяло.

В срока по чл. 131 ГПК отв. Д., чрез адвокат К. е изразила и становище по доказателствените искания на ищцовата страна.

В проведеното по делото открито съдебно заседание от дата 25.02.2022 г. ищцовата страна, представлявана от юрисконсулт И. желае съда да уважи предявения иск ведно с присъждане на сторените от „Е. - П. П.“ АД съдебно -деловодни разноски в исковото и в заповедното производство, съгласно представения списък по чл. 80 ГПК.

В същото съдебно заседание адвокат К. в качество на особен процесуален представител на

ответницата желае отхвърляне на иска, като обективира искане за издаване на РКО за осъществено процесуално представителство .

СЪДЪТ, въз основа на твърденията и доводите на страните, събраните доказателства ценени в съвкупност и по вътрешно убеждение, съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното :

От приобщеното по настоящото исково производство като писмено доказателство **частно гражданско дело №628/2021 г.по описа на Варненски районен съд, ХЛП-ри състав** безспорно се установява и изяснява, че на 19.01.2021г. , във ВРС е било депозирано заявление по чл. 410 ГПК от „Е. - П. П.” АД против длъжника Н. М. ДР..

Видно от материалите по заповедното производство, ВРС, ХЛП-ри състав, по частно гр. дело №628/2021 г., въз основа на Разпореждане №262295/20.1.2021 г. е издал в полза на заявителя Заповед № 260375/20.1.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК. От приложената на лист 23-ти по заповедното дело Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, се установява, че заповедният съд е разпоредил **длъжникът Д. да заплати на кредитора „Е. - П. П.” АД, ЕИК *****, исковите суми, вписани по идентичен начин и в петитума на специалния положителен установителен иск , за потребена ел. енергия за обекта на потребление на ел. енергия , ведно със сторените от заявителя разноски от общо 75 лв. от които 25 лв. за заплатена д.т. и 50 лв. дължимо юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК .От приобщените по заповедното дело останали писмени доказателства се установява по несъмнен начин,че заповедта за изпълнение е била връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 ГПК, както и че заповедният съд е дал указания на заявителя за възможността да предяви в 1 месечен срок специалния си положителен установителен иск, респ. и последиците от непредставяне на доказателства за предявен иск. На последно място от заповедното дело се констатира, а и не е и спорно , че искът предявен от ищцовото дружество против ответника Д. е заведен в рамките на преклузивния срок, което обуславя извода за допустимост на исковото производство.

За пълното изясняване на фактическата страна по спора, в настоящото исково производство са **събрани писмени доказателства** - представените с исковата молба заверени копия на извлечение от сметка към 07.01.2021 г. за клиент с клиентски № *****; фактура № 0290306350/12.02.2020г.,фактура № 0291471926/13.03.2020 г.; фактура № 0292991358/13.04.2020 г.; фактура № 0293792768/14.05.2020 г.; справка за потреблението през последните 12/24/36м към дата 05.03.2021 г. за клиент с клиентски № *****; извлечение за фактури и плащания за период към дата 04.03.2021 г. за клиент с клиентски № *****; Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е. - П. П.“ АД; Решение № ОУ-061/07.11.2007 г. на ДКЕВР, ведно с 3 бр. публикации във вестник.

Допълнително на л. 122 е приобщено заверено за вярност с оригинала копие на протокол № 91/15.3.2016 г. на Еллаб България за последваща проверка на процесното СТИ, а на листи от 95 до 97 вкл. са приобщени заверено за вярност с оригинала копие на искане от ответницата към Е.П. към вх.№ 5181461 „ За корекция на партидата на къща № ***** 1100184025 и Справка от 27.1.2022 г. от АВ СВ Варна за вписвания , отбелязвания и заличавания за периода от 1.1.1993 г. до 27.1.2022 г. по отношение на ответницата Д. .

За пълното изясняване на фактическата страна по спора по делото са допуснати и изготвени необходимите съдебно – счетоводна и съдебно -електротехническа експертизи .

От съвкупния и поотделен анализ на всички писмени доказателства съдът приема за безспорно установено и доказано, че ответницата Д. за исковия период от време е имала качество потребител на ел.енергия за битови нужди, намирала се е в договорна връзка с ищцовото дружество за продажба и доставка на ел.енергия за обект на потребление находящ се в гр.Б., ул. „А. С. „№ **, като ел.енергията е била отчита при ищеца по партида с абонатен номер *****.

От приложената на л. 96 – ти по делото /гръб / справка от АВ СВ Варна се установява, че на 1.9.2009 г. ответницата заедно с лицето Р. Д. са придобили правото на собственост върху недвижимия имот в гр.Б. находящ се на ул. „ А. С. „ №**, като до момента няма данни ответницата да се е разпоредила с имота .Ето защото, при наличието на данни за принадлежност на правото на собственост върху недвижимия имот, представляващ обект на потребление на ел. енергия към патримониума на ответницата и партида водена при ищцовото дружество по която се отчита и заплаща ел.енергия за битови нужди от абоната и ответница по делото, РС Варна приема, че е доказана договорната връзка между страните .

Установява се от л. 6 -ти от делото, че към 7.1.2021 г. при ищцовото дружество ответницата има непогасени задължения по издадени общо първични счетоводни документа в периода 12.2- 14.5.2020 г. на стойност от общо 569,85 лв. за главници и 40,46 лв. за лихви за забава към 7.1.2021 г.

От приложения по делото на лис 113 – ти в заврено за вярност с оригинала протокол от последваща метрологична проверка на СТИ,обслужващо обекта на потребление на ел.енергия се установява и доказва факта, че електромерът отчитащ потребявана на обекта ел.енергия е в метрологична годност, респективно възраженията на ответница в тази връзка са останали недоказани .

Установено е по делото по несъмнен начин от заключението на в.л. инж.Н.В. по допуснатата и приобщената на листи от 125 до 127 вкл. СЕТЕ , че процесния електромер с фабричен номер 1102010807782469 е произведен през 2008 година, със срок на метрологична годност 6 години , т.е. до 2014 г. Съгласно т. 4 от заключението на в.л. В. от приложения по делото Протокол от „Е. - П.“ ** № 1097 815 от 12.05.2016 г. се вижда, че процесния електромер е бил монтиран в обекта на потребление на дата 12 май 2016 г. , не е бил нов, а употребяван с показания и по двете тарифни зони , както и че уредът е минал последваща проверка за годност в оторизирана лаборатория и от 12 май 2016 г. – датата на монтажа , до дата на процесния период, СТИ е било в метрологична годност да измерва потребяваната ел. енергия в обекта , отговаряло и на техническите изисквания за измерване за процесния период .

От заключението на в.л. инж. В. по т.1 , 2 и 3 от СЕТЕ / л.126, 127/ се установява несъмнено , че процесното количество ел. енергия от 2 425 кВтч / подробно описано като сбора от четирите фактури издадени към ответницата / е било отчетено от СТИ ,специално създадено за отчита потребяваната ел. енергия, отчетено от СТИ, преминало през СТИ, определено на база реален отчет, а не на корекционна процедура .

На следващо място, от фактическа страна следва да бъде посочено, че съгласно заключението на вещото лице М.И. по допуснатата ССЧЕ / приобщено на листи 90 – 93/ по делото са установени и доказани твърденията на ищцовата страна, затова че за периода от 12.02.2020 – 14.05.2020 г. за потребена ел. енергия от страна на Н. М. ДР. за обект на потребление , заведен с абонатен номер ***** , съществуват просрочени , неплатени задължения към Е.П. П. АД в общ размер на 611,76 лв. в т.ч. 569,85 лв. главница, 41,91 лв. мораторна лихва / посочени подробно

в Таблица 3 в ССЧЕ – напълно идентични по размери , периоди и основания с петитума на иска / .

Предвид така установеното от фактическата обстановка, съдът прави следните изводи от ПРАВНА СТРАНА :

Предявеният от „Е. – П. П., АД специален положителен установителен иск е с правна квалификация чл.422, ал.1, вр.с чл.415, ал.1ГПК и чл.86, ал.1 ЗЗД, заявен при наличие на правен интерес – установяване със СПН съществуването на паричните вземания за главници, мораторни лихви ,законна лихва за потребена и неплатена от ответницата ел. енергия за които в полза на енергийното дружество в заповедното производство е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, връчена на ответницата при условията на чл. 47, ал.5 ГПК .

Поради допустимостта на иска съдът следва да разгледа спора по същество.Приемайки иска за допустим, при липсата на отрицателни процесуални предпоставки, съдът намира,че следва да се произнесе по същество на спора.

При така предявеният специален положителен установителен иск **с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ГПК** следва да бъде посочено, че с окончателния доклад по делото съдът е разпределил тежестта на доказване между страните ,като на първо място , съгласно нормата **на чл. 154 ГПК съдът е обявил на страните, че всяка страна в процеса следва да установи и докаже фактите и обстоятелствата от които черпи за себе си положителни права.**На основание **чл. 146 от ГПК** е било възложено в тежест на ищеца да докаже положителните факти, на които се позовава: че за исковия период от време въз основа на валидната договорна връзка с отв. Драско й е доставил **ел. енергията** за която са издадени описаните и в обстоятелствената част на исковата молба фактури- да установи при условията на **пълно и главно доказване** твърденията си, че е изправна страна по договора за доставка и продажба на ел.енергия - изпълнил точно задълженията си към отв.Д.. В тежест на същата страна е било възложено да установи и докаже,че отв. Д. дължи плащане на доставената й за исковия период ел.енергия, твърденията си че Д. е изпаднала в забава и продължава да се намира в такава, респ., че дължи и лихвите за забавено изпълнение. В тежест на същата страна е било и да докаже и претенциите си -главна и акцесорни не само по основание, но и по размери, че по негово заявление е било иницирирано заповедно производство по което в полза на ищеца е издадена Заповед по чл.410 ГПК,че заповедта е била връчена на длъжника по реда на чл. 47 ГПК, както и че в срока по чл. 415 ГПК ищецът е предявил специалния положителен установителен иск.

С оглед наведените оспорвания от ответницата в срока по чл. 131 ГПК , съдът е указал на ищеца, че следва да установи и докаже, че за исковия период от време ел.енергията доставяна на ответницата е била отчитана през СТИ, което е отговаряло на условията за метрологична годност. Отделно от горното ищецът е следвало и да установи и докаже , че ответницата е имала качеството потребител на ел.енергия за исковия период от време.

Съгласно чл.146 от ГПК съдът е указал на на ответника Д., че следва да докаже наличието на правоизключващото възражение - погасяване на вземанията - главни и акцесорни чрез плащане **или** да ангажира други възражения имащи правоизключаш и или правопогасяващ характер, каквито подробно е навела в отговора на искова молба.

От съвкупния и потделен анализ на събраните по делото писмени доказателства, заключенията на вещите лица по допуснатите и неоспорени Съдебно -електротехническа и Съдебно- счетоводна експертизи (които съдът кредитира напълно и като обективни и като компетентни) се извежда извод , че ищцовото дружество и ответницата се намират в **договорна**

връзка с предмет доставка и продажба на ел.енергия за обекта на потребление находящ се в гр.Б. ул. А. С. № ** , като потребяваната от ответницата ел. енергия се отчита при ищцовото дружество по партида водена на името на ответницата с абонатен номер *** и кл. номер *****.**

Именно на база договора за доставка на ел. енергия сключен между страните при действието на ОБЩИ УСЛОВИЯ, приложени по делото, а и съгласно нормите на чл.183 и 200 ТЗ ответницата като потребител на ел. енергия има задължението да заплаща на ищцовата страна цената на потребната от нея ел. енергия . В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВКС .

Анализът на заключенията на вещите лица по допусната ССЧЕ и СЕТЕ, направен от съда в съвкупност и поотделно, приобщените по делото и ангажирани от ищцовото дружество писмени доказателства мотивира ищцовия съд да изведе извода за пълна доказаност и основателност на предявените в условията на обективно кумулативно съединяване специални положителни установителни искове , респективно следва да бъде поставен съдебен акт по същество на спора по силата на който да бъде прието за установено със СПН, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумите, за които е била издадена Заповед № 260375/20.1.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 628/2021 г., по описа на ВРС, 42 състав: СУМАТА от 569,85 лв. (петстотин шестдесет и девет лева и осемдесет и пет стотинки) - непогасена главница, дължима за незаплатена ел.енергия по фактури издадени за периода от 12.02.2020 г. до 14.05.2020 г.; СУМАТА от 40,46 лв.(четиридесет лева и четиридесет и шест стотинки) - мораторна лихва за периода от датата на падежа на всяка фактура до 07.01.2021 год. включително, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 19.01.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, дължими парични вземания за потребена и незаплатена ел.е нергия за обект на потребление на ел.енергия находящ се в гр.Б., ул. „А. С.“ № **, абонатен номер *****, кл. номер *****, *(за което са издадени и следните фактури:* ФП 0290306350/12.2.2020 г., с падеж 2.3.2020 г. издадена за сумата от 150,40 лв.-главница за периода от 30.12.2019 г. до 28.1.2020 г.; дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 11,87 лв., общо сума за плащане 162,27 лв.; ФП 0291471926/ 13.3.2020 г., с падеж 21.4.2020 г., издадена за сумата от 231,94 лв. -главница за периода 29.1.2020г. до 27.2.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 16,81 лв., общо сума за плащане 248,75 лв.; ФП 0292991358/13.04.2020 г. с падеж 13.4.2020 г., издадена за сумата от 186,80 лв. дължима главница за периода 28.2.2020 г. - 27.03.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 11,73 лв., общо сума за плащане 198,53 лв. и ФП 0293792768/14.5.2020 г., с падеж 14.5.2020 г., издадена за 0,71 лв. главница за периода от 28.3.2020 г. - 27.04.2020г; дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 0,05 лв., общо сума за плащане 0,76 лв.).

В общение ищцовият съд приема предявените искове с правно осн. чл.422 ГПК за доказани и по основание и по размер, а възраженията на ответницата за липса на договорна връзка, неизправност на СТИ, недоставено количество ел. енергия за останали напълно недоказани. По делото не са ангажирани от ответницата и никакви доказателства за погасяване било то частично или пълно на дължимите парични вземания чрез плащане , поради което и съдът уважава изцяло предявения иск ведно с правните последици от това – присъждане на законна лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта по чл. 410 ГПК и сторените в заповедното и в ищцовото производство съдебно – деловодни разноски съгласно чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК . Видно от лист 128 – ми , в представения от ищцовата страна списък на

разноски по чл. 80 ГПК, неоспорен от ответницата, ищцовото дружество претендира съдебно – деловодни разноски в заповедното производство от общо 75,00 лв. – така както са били присъдени и в заповедта по чл.410 ГПК, представляващи сбора от внесената д.т. от 25,00 лв. и минималното юрисконсултско възнаграждение от 50,00 лв. В исковото производство ищцовата страна претендира разноски, както следва :75,00 лв. за довнесена д.т, 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, 300,00 лв. депозит за назначаване на особен представител, 180 лв. депозит за ССчЕ, 200 лв. депозит за СЕТЕ и 5 лв. за издаване на 1 бр. съдебно удостоверение – общо сумата от 860 лв. Разноските от общо 860,00 лв. сторени от ищцовата страна в исковото производство като доказани по основание и размери исковият съд присъжда в полза на ищеца на осн. чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК, като счита и че дължимото се юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. е съобразено с императивната норма на чл. 78, ал. 8 ГПК. На последно място ВРС следва да разпорежи и издаване на РКО в полза на особения представител на ответницата, т.к. възнаграждението за особен представител е винаги дължимо а и за извършената от особения представител защита депозита в размер на 300,00 лв. е бил предварително определен съгл. чл. 47, ал.6 ГПК и Наредба 1 /2004 г. за МРАВ и внесен от „Е. -П. П. „АД.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните – ищцовото дружество „Е. - П. П.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.В., ****, район „В. В.“, В. -Т. Г, бул.“В. В.“ № ***, представлявано от П.С., Я.Д., Д.Д. чрез процесуален представител юрисконсулт П.И. и ответницата Н. М. ДР., ЕГН *****, с настоящ и постоянен адрес: гр. Б., п.к. ****, ул. „Л.“ № *, **че ответницата дължи заплащане** на ищцовото дружество на сумите, за които е била издадена Заповед № 260375/20.1.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 628/2021 г., по описа на ВРС, 42 състав: **СУМАТА от 569,85 лв.** (петстотин шестдесет и девет лева и осемдесет и пет стотинки) - **непогасена главница**, дължима за незаплатена ел.енергия по фактури издадени за периода от 12.02.2020 г. до 14.05.2020 г.; **СУМАТА от 40,46 лв.**(четиридесет лева и четиридесет и шест стотинки) - **мораторна лихва** за периода от датата на падежа на всяка фактура до 07.01.2021 год. включително, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - **19.01.2021 г.** до окончателното изплащане на вземането, дължими парични вземания за **потребена и незаплатена ел. енергия за обект на потребление на ел. енергия находящ се в гр. Б., ул. „А. С.“ № **, абонатен номер *****, кл. номер *****, (за което са издадени и следните фактури:** ФП 0290306350/12.2.2020 г., с падеж 2.3.2020 г. издадена за сумата от 150,40 лв.- главница за периода от 30.12.2019 г. до 28.1.2020 г.; дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 11,87 лв., общо сума за плащане 162,27 лв.; ФП 0291471926/ 13.3.2020 г., с падеж 21.4.2020 г., издадена за сумата от 231,94 лв. -главница за периода 29.1.2020г. до 27.2.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021г. в размер на 16,81 лв., общо сума за плащане 248,75 лв.; ФП 0292991358/13.04.2020 г. с падеж 13.4.2020 г., издадена за сумата от 186,80 лв. дължима главница за периода 28.2.2020 г. - 27.03.2020 г., дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 11,73 лв., общо сума за плащане 198,53 лв. и ФП 0293792768/14.5.2020 г., с падеж 14.5.2020 г., издадена за 0,71 лв. главница за периода от 28.3.2020 г. - 27.04.2020г; дължима лихва към 7.1.2021 г. в размер на 0,05 лв., общо сума за плащане 0,76 лв.), **на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК и чл.86, ал. 1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА ответницата **Н. М. ДР., ЕГН *******, с настоящ и постоянен адрес: гр. Б., п.к. ****, ул. „Л.“ № * **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцовото дружество „Е. - П. П.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.В., ****, район „В. В.“, В. -Т. Г, бул.“В. В.“ № ***, представлявано от П.С., Я.Д., Д.Д, чрез процесуален представител юрисконсулт П.И. **СУМАТА от общо 75,00 лв.** (седемдесет и пет лева) – представляваща сторените от ищцовото дружество **съдебно - деловодни разноси** в заповедното производство – частно гр. дело №628/2021 г., по описа на ВРС, 42 състав, както и **СУМАТА от 860,00 лв.** (осемстотин и шестдесет лева) – представляваща сторените от ищцовата страна **съдебно-деловодни разноси** в исковото производство пред настоящата инстанция , **на основание чл.78,ал.1 и 8 ГПК.**

РАЗПОРЕЖДА издаване на **РКО за сумата от 300,00 лв.** в полза на адв. К. за осъщественото процесуално представителство на отв.Д. в настоящото исково производство от внесения за целта депозит и съгласно чл.47, ал.6 ГПК.

Разпореждането за издаване на РКО не подлежи на обжалване.

Разпорежда уведомяване на адв. К. за издаването на РКО .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с **ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА** в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК** от връчването му страните пред Варненски окръжен съд.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____